

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno Din 16.—, četrtletno Din 9.—, inozemstvo Din 64.—, — Poštno-čkovni račun 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška cesta 5

Telefon interurban 113.

Cena inseratov: cela stran Din 2000.—, pol strani Din 1000.—, četrt strani Din 500.—, 1/8 strani Din 250.—, 1/16 str. Din 125.—, Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

„Kmetijski list“ o zlaganju občin.

»Kmetijski list«, bivše glasilo nekdanje kmetijske stranke, se je v svoji številki z dne 8. aprila oglašil k vprašanju o združitvi ali, kakor on reče, o »zlaganju« občin. To vprašanje, ki se predvsem tiče naših kmetijskih občin, je sedaj v odločilnem stanju ter dozoreva k rešitvi. »Kmetijski list«, ki je doslej v tem vprašanju modro molčal, sedaj hiti položiti na tehtnico svojo »kmetijsko stanovsko« besedo, ki jo smatra za odločujočo.

List, ki poudarja z naslovom in pri vsaki priliki tudi slovesno izjavlja, da zastopa kmetijske interese in koristi, za beležuje o naših občinah to-le mnenje: »Pri nas imamo silno mnogo občin, ki so za povoljno reševanje modernih občinskih nalog veliko premajhne in katerih občani so prerrevni. Zato pa se je pokazala nujna potreba, da se to neugodno stanje popravi na ta način, da se več manjših občin združi v eno večjo, ki bo lažje reševala dane ji naloge, kakor pa majhne občine, ki takorekoč ne morejo ne živeti in ne umreti.«

K tej sodbi »Kmetijskega lista« je treba pripomniti to: Naše občine živijo že dolgo dobo, živele so že davno prej, nego je ta list zagledal luč sveta. Če so živele prej in niso umrle, bi tudi lahko živele v bodoče in delovale skladno s svojimi močmi ter dosežale svoj namen, četudi so »občani prerrevni«. Kje

pa v naših malokmetijskih razmerah in osobito danes niso revni? Izjemo delajo samo občine, kjer so industrijska in druga velika podjetja. Drugod pa je po večini revščina doma. Kaj pomaga, 3, 4, 5 ali še več občin z »revnimi občani« združiti? Revščina se s tem ne spremeni v bogastvo, ki bo sposobno za rešitev »modernih občinskih nalog.« Nekaj drugega bo nastopilo, kar je pa hujše kot revščina, i to je nesloga, to so spori med posameznimi kraji velike občine, ker bo vsak kraj zahteval za sebe več koristi, boljše ceste, ki se morajo najprej napraviti, itd. Nevarnost je, da bo vsak kraj hotel občinski voz peljati v svojo smer ter da ta voz sploh ne bo mogel naprej.

Zanimivo je, kako pobija »Kmetijski list« razlog, ki se navaja proti združitvi občin, to je prevelika oddaljenost od sedeža županstva. Piše namreč: »Današnje občinske meje so določali v dobi, ko še ni bilo železnice in še manj avtomobilov, ampak so morali ljudje hoditi še peš iz kraja v kraj in to po zelo slabih potih . . . Dandanes imamo kolikor toliko dobra in varna pota in zato ne moremo več govoriti o potratih časa, če gremo še enkrat tako daleč do župana kakor naši predniki, kajti mi hodimo, oziroma se vozimo po dobrih potih dosti hitreje kakor so hodili nekdanj.«

Kaj ne da, velika tolažba za tiste, ki bi morali v »ozemno zaokroženju«, to je veliki občini, dva-, tri-, štirikrat in še morda večkrat dalje iti k županu, nego je to bilo doslej?! Saj imamo danes dobra in varna pota, in da ne bo potrate časa, so železnice na razpolago in avtomobili in tudi zrakoplovi, ki jih je »Kmetijski list« v naglici pozabil, pa so menda najhitrejša vozila zlasti za hribovske občine! Samo to je šment, da železnice ni v vsaki vasi, marveč je v Sloveniji železnic razmeroma prav malo. Dokler pa železnic ne bo povsod, bodo ljudje morali peš hoditi po »dobrih in varnih potih«, kar bo vedno potrebno po hribovitih krajih, dokler ne bodo tam napravili železnic-vzpenjač. Kar se tiče avtomobilov, bi res bilo dobro, ako bi se mogli kar vsi ljudje z njimi voziti. Ker pa cvenka v žepu ni dovolj in ga bo vsak dan manj, morajo ljudje hoditi peš in tudi ne »hitreje, kakor so hodili nekdanj.« Da je dolga pot združena s potratom časa, bo menda tudi »Kmetiskemu listu« jasno.

Ta list tolaži svoje čitatelje s tem, češ, da v novih občinah ne bo treba »za vsako figo« iti na županstvo, ker

bo v bolj oddaljenih krajih kak odbornik lahko dobil pooblastilo, da podpiše namesto župana n. pr. živinski potni list. Saj je prav mnogo drugih stvari, radi katerih je treba iti na županstvo, ne samo živinski potni list in slično. Je cela vrsta stvari, ki ne spadajo v oddelek z napisom »za vsako figo«, so marveč važne ter je potrebna pot v občinski urad, da se izpolnijo dolžnosti, dobijo pojasnila, dajo potrebni odgovori, odnosno da človek brani svojo pravico ter se obrani krivice.

»Kmetijski list« se je na široko razgovoril o »modernih občinskih nalogah« ter zlasti poudarila potrebo lastne občinske ubožnice, kakor jo zahteva »moderna skrb za ubožce«. Kar se tiče skrbi za ubožce, naglašamo, da že sedaj tvorijo izdatki za občinske ubožce velik del občinskega proračuna. Pri tem je treba pomisliti, da ti občinski ubožci po veliki večini niso v domači občini živeli in delovali, marveč so bili v tujini, odkoder se na stara leta vračajo ubogi in bolni. Ako »Kmetijski list« misli, da bi moglo več kmetijskih občin skupaj, oziroma ena sama velika občina sezidati in vzdrževati »veliko in dobro urejeno moderno ubožnico«, je svoji fantaziji preveč razpel peruti. Saj dobro vemo, koliko morajo kmetijske občine — in tu jih je več nekako združenih v veliko občino — prispevati za šolstvo, za zgradbo in vzdrževanje šolskih poslopij, stanovanja in kurivo za učiteljstvo itd., in kako težka so ta bremena.

Dosedanji rumunski ministrski predsednik Mironescu.

Londonski poslanik Titulescu, ki zdaj sestavlja novo rumunsko vlado